

DZIENNIK *Radomski*

DEPARTAMENTOWY RADOMSKI.

Nro. 25.

W Radomiu dnia 21go Czerwca 1812.

(Ukończenie Instrukcyi dla Władz Skarbowych, względem poboru Czopowego w Miastach i Kontrollowania takowego.)

§. 57. Przypadki 'pęknięcia' garca, lub wysadzenia czapki, na żaden krok do defalk zasługiwać nie mają, nigdy się bowiem przy roztopnym paleniu nie zdarza szkoda w robocie, tylko w warsztacie.

§. 58. Fabrykant wysyłający do innych miast, i za granicę wódkę winien wziąć z urzędu Konsumpeyinego mieyscowego, kwit zaświadczaący, który urząd bez odmowy udzielać mu jest obowiązany, z tego powodu iednak kontrollowanie składów wódki Instrukcyą dotychczasową dla Pisarzów Celnych i Exaktorów Konsumpeyinych, de data 1 Września 1809, a mianowicie §. 33 Nru 13, 14 i 15, przepisane, tak dla fabrykantów wódki, iako też i szynkarzy, w całej swey obiętości, i nadal zachowuie się.

§. 59. Nakoniec, gdy dotąd opłata podatku Czopowego od wyszynku wódki jest pobieraną, zatem zapasy nieopłacone takowej, w końcu miesiąca Maia roku bieżącego u każdego gorzelnika spisane, i do opłaty Czopowego godług dotychczasowych sloopni pociągnięne bydz powinny.

C. W Miodosytach przy Miodzie, Lipcu, Wiśniaku, Maliniaku, Dereniaku.

§. 60. Naydaley do 15go Maia roku bieżącego, Officyalista Skarbowy, przybrawszy sobie urzędnika Policyinego, zwiedzi miodosyty, i w nich zrobi protokół, za przyzwaniem właściciela. Protokół ten, ma obeymować wszystkich warzących miody. w miodosycio *respective* z zapowiedzeniem, że właściciel miodosyту nie moź w przyszłości nikomu pozwalac warzyć tam miodu, bez zgłoszenia się do urzędu.

§. 61. W miodosycie protokół opisowy ma być zrobiony podług następujących przepisów:

a) Powinny być wymierzone kadki, i naczynia syceniowe.

b) Ma być także wymierzony kociół do warzenia miodu służący, a to *inclusive* nadstawienia, jeżeli jest bądź metalowego, bądź drewnianego nad trzono kofła wyniesionego.

c) Ponieważ warzenie miodu trwa bardzo krótko, zatem kontrola do kadek i naczyń syceniowych musi być przywiązana.

§. 62. Z powodów w paragrafie poprzednim wymienionych, miodosyty mają zostawać pod zamknięciem Urzędnika Skarbowego, i robienie w nich nie inaczej, jak tylko za obecnością tego Oficjalisty następować winno.

§. 63. Ponieważ warzenie miodu pospolitego i Lipcu, tę ma różnicę, że pierwszy z miodu kruszonego, a drugi tylko z patoki bywa sycony, zatem w książce fabrykanckiej, wyraźnie zamieszczone to być powinno, a w pierwszym razie miod, jako pospolity, zaś w drugim jako Lipiec uważany, i do opłaty ciągniemy być ma, to jest: pierwszy po groszy 12, drugi po groszy 24 od garca.

§. 64. Jako każdy miod na wyrobek syceniowy, sprowadzający w przepisie §. 18 obowiązującym został do deklarowania na wagę i miarę garcową ilości sprowadzonej, tak podobnież meldowanie przy syceniu i warzeniu miejsce mieć powinno na wagę i miarę.

§. 65. Robiący Essencye wiśniowe; malinowe i dereniowe; powinni urzędnikowi Skarbowemu dać wiadomość, o takowem swoim doczynieniu, i opłacić podatek Czopowy po gr. 24 od garca, bądź takowe trunki w ich prywatnym zachodzeniu robione będą; bądź gdy wiśniak, maliniak i dereniak przez miodosyt przechodzi.

§. 66. Przy miodzie wszelakim, nie ma być dawany wzgląd na wystoienie się, chociażby izby do wystoienia przeznaczone przy miodosycie, i pod kontrolą Skarbową zostawały, ale owszem wymiar i opłata od wyrobionego miodu nastąpić ma zaraz w ten czas gdy Fabrykant wywarzony miod drożdżami zadać. Nadto przy miodzie żadna defalka, w jakimkolwiek przypadku miejsca mieć nie może.

§. 67. Ponieważ miodosyty zamknięcia Oficjalisty Skarbowego podłanceni zostaną, zatem przy nich rewizya żadna nie może mieć miejsca, bo przy rozebraniu miodu Oficjalista Skarbowy będzie zawsze przytómny.

§. 78. Posiadacz miodosytu obowiązany jest mieć książkę fabrykacyjną, zawsze na podręczu, aby w niej Oficjalista Skarbowy, który co dzień po deklaracye zgłaszać się ma, zapisywał stan działania i zapasów miodosytu.

ROZDZIAŁ IV.

O trunkach przywożonych do Miasta.

§. 69. Trunki przywiezione do miasta, albo przychodzą z miast innych krajowych za kwitami zaświadczałymi przez Urzędników Skarbowych wydawanemi, lub za granicy za kwitami celnymi komor pogranicznych, albo nakoniec ze wsi bez kwitów takowych.

§. 70. W pierwszym i drugim razie kwity zaświadczałe celne, akceptowane być mają bez żądania powtórney opłaty czopowego, w trzecim zaś wszelkie trunki do miast wchodzące, bez podobnych kwitów zaświadczałych, lub celnych, kwalifikować się muszą do ściągania opłaty czopowego prawem naznaczonego:

Od Piwa bez różnicy	.	.	.	a gr. 4.
Od Wódki także bez różnicy	.	.	.	a gr. 26.
Od Miodu pospolitego	.	.	.	a gr. 12.
Od Lipcu, Wiśniaku, Maliniaku i Dereniaku	.	.	.	a gr. 24.

za garniec:— Dotychczasowa zasada, mająca miejsce rozróżnienia trunków do miast sprowadzonych, przez Dozwolenie, prawo debitu mające, i przez obcych jest zniesiona, a zatem wszelki trunek bez kwitu zaświadczałego, lub celnego do miasta wchodzący, podpada obciążeniu i pobraniu podatku czopowego, tak, jak gdyby był ze wsi nawieziony.

§. 71. Wydawanie kwitów zaświadczałych, na trunki do wywozu bądź za granicę, bądź do innych miast, Oficjalistom Skarbowym dozwolone, spadają na odpowiedzialność tychże Oficjalistów z osoby, majątku i kaucyi w przypadkach dowiedzionego nadużycia.

§. 72. Dla tego Oficjalista Skarbowy, kwit zaświadczałcy wydający, winien w nim wyrazić ilość garcy trunku, conto i numer rejestru deklaracyjnego, niemuicy numer i datę, pod któremi opłata Czopowego zapreceptowaną została, zaniedbujący tego, podpada kassacyi bez żadney explikacyi.

§. 73. Każdy do miasta przywozący trunek winien z nim zaiechać przed izbę ekspedycyjną, i czekać zamierzenia i ściągania podatku Skarbowego, lub też złożyć kwit zaświadczałcy. Sprowadzenie trunków do miast nocną porą, zupełnie się zakazuje. Tak w pierwszym jak i w drugim przypadku nie zastosowanie się do powyższego przepisu, uważane będzie za defraudacyą.

ROZDZIAŁ V.

O szynkowniach, Składach i Dystryktorach.

§. 74. Wszyscy szynkarzcy trunki utrzymujący sklady i dystryktorya wódczanne w mie-
ście, i w miejscach kontrolli Urzędu Konsumpcyjnego podlegających, nie mogą mieć za-
dnych trunków, któreby Czopowego podatku nieopłacili, Oficjalista Skarbowy na tako-
we miejsce winien mieć szczególniejszą bacność i częstsze w nich czynić rewizye.

§. 75. Kontrolła dla szynkujących trunki, iako też mających magazyny skladowe i dy-
stryktorya, zostawia się też sama, iaka §, 55. Nro. 13. 14 i 15 Instrukcyi dla Pisarzów
celných i Exaktorów konsumpcyjnych de data 1 Września 1809 jest przepisana.

§. 76. Pod tę samą kontrolłę, należec mają Dystryktorowie, którzy wódkę na spiri-
tus wyrabiają, lub ją syropami, essencyami likierowemi zadają.

§. 77. Składnicy i Dystryktorowie przy wysyłaniu trunków do innych miast, rów-
nież kwitów zaświadczających używać mają, w którym conto i numer rejestru deklaracyi-
nego wyrażony być powinien.

§. 78. Nakoniec wszelkie dawniejsze przepisy, w czym nie są przeciwne niniejszey
Instrukcyi mają być nadal zachowywane. W Warszawie dnia 3 Kwietnia 1812.

MATUSZEWIC Min. Skarbu.

Jozef Czyżewski, S. J. M. S.

Nro. 7025. Prefekt Departamentu Radomskiego.

Gdy wpływy z Podatku Patentowego po wszystkich Kasaach Powiatowych zbyt są szcze-
płe, domyślać się iednak należy, że Professyonisci i Handlarze, etc. mimo niewykupienia
Patentów Professyc i handle swe kontynuują przymuszony więc iest Prefekt przypomnieć
UUr. Woytom i JPP. Burmistrzom Miast Ustawę podatku Patentowego, z tém oświadcze-
niem, iż iezeli który Artysta lub Professyonista z lat 1810/11 i 1811/12 dotąd dla siebie
nie wykupił Patentu, a Professyc lub też kunszt bez takowego prowadzi WW. Pod-
prefekci, UUr. Woyci i JPP. Burmistrze do równey z oneni kary Instrukcją względem
podatku Patentowego w Tytule II. §. 21 przepisanej za niezuaglenie ich do wykupua Pa-
tentów, zobowiązani zostają, każdy bowiem Woyt i Burmistrz, kiedy dopuszcza bez Pa-